HISTORIE

Českobratrská církev evangelická (ČCE) má nepřetržitou kontinuitu od roku 1781. Tehdy, po vydání **tolerančního patentu**, pozůstalí evangelíci **Církve podobojí (utrakvistů)** a **Českých bratří** vyšli z ilegality, v níž po 160 let protireformace zachovali svou víru, a přihlásili se k jednomu ze dvou povolených vyznání, buď **helvetskému (reformovanému)** nebo **augsburskému (luterskému)**. Ač svým původem od dob Husových navazovali evangelíci na **českou reformaci**, která se roku 1575 ve svých dvou proudech spojila pod **Českou konfesí** a později i pod společnou konzistoří, nebylo jim dovoleno to vyjádřit v názvu církve. To se stalo až **v roce 1918 sloučením obou větví evangelických sborů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku**. Svým dnešním názvem **Českobratrská církev evangelická programově naznačuje svou návaznost na první (domácí) i druhou (světovou) reformaci, tak i to, že za své pravidlo víry a života uznává evangelium Ježíše Krista, dosvědčované v Písmu Starého i Nového zákona.**

POSLÁNÍ

Českobratrská církev evangelická **usiluje o zachování věrnosti Pánu církve i světa a snaží se následovat Krista** i uprostřed postmoderního světa. Pro různé oblasti své činnosti si **synodní rada** **(ústřední správní orgán církve)** zřizuje poradní odbory (teologický, liturgický, církevní hudby, pro vzdělávání kazatelů, právní a organizační, ekumenický, pro společenské a mezinárodní záležitosti, pro historická studia a archivní, pro výchovu dětí, celocírkevní odbor mládeže, poradní odbor pro práci s postiženými, pro vzdělávání laiků, evangelizační, pro křesťanskou službu, stavební a ekonomický). V nich pracují dobrovolně kazatelé a laici spolu se členy synodní rady a tajemníky ústřední kanceláře. Podobně **seniorát**y

mají své poradní odbory. Tyto celocírkevní a seniorátní poradní odbory se výrazně podílejí na úkolech a životě církve, starají se o průběžné vzdělávání členů církve, připravují a pořádají setkání, kurzy, tábory i brigády. Některá činnost je přenesena do samostatných církevních účelových zařízení, jako je
Jeronýmova jednota
, sbírající finanční prostředky pro údržbu sborových budov, nově pak
Evangelická akademie
, jež koordinuje činnost sedmi škol pro výchovu sociálních pracovníků, katechetů, hudebníků aj. a
Diakonie
, která rozvinula službu sociální péče v 28 samostatných střediscích, která pečují o staré lidi, mládež i dospělé s různými druhy a stupni postižení.

Své hospodaření zakládá ČCE na dobrovolné obětavosti. Zdroj jejích příjmů je především ve sbírkách při shromážděních, v darech a ročních příspěvcích členů, vybíraných ve sborech (salár), jež zabezpečují její činnost. Platy kazatelů jsou dosud závislé na státní dotaci. Vybudování systému hospodářské soběstačnosti je jedním z naléhavých úkolů. Pro přechod na systém samofinancování s nepřímou státní dotací (o což ČCE svými jednáními se státní správou po 10 let usiluje) 28. synod rozhodl vytvořit tzv. personální fond (PF), do něhož každý obsazený farní sbor přispívá ročně částkou, která by se měla postupně zvyšovat, až by činila podstatnou část ročního platu kazatele. Dále se koná sbírka solidarity, která by přispěla sborům, jež by byly v aktuální tísni a nemohly plnou částku do PF zaplatit.

Kazatelé ve sborech ČCE jsou převážně faráři. Jejich vzdělání slouží **Evangelická teologická fakulta (ETF)** , založená již v roce 1919, od roku 1990 inkorporovaná do
Univerzity Karlovy (UK)
. Převážná většina učitelů fakulty je členem ČCE. Studenti jsou přijímáni podle pravidel stanovených školou a jsou příslušníky různých církví (jsou i bez vyznání). Ti z nich, kteří počítají s kazatelským povoláním v ČCE, mohou být zapsáni do tzv. seznamu bohoslovců (na doporučení svého sboru, seniorátního výboru a po pohovoru se synodní radou). Dvakrát během studia jim církev umožňuje praxi ve sborech, dostávají církevní stipendium. Po ukončení studia na ETF UK musí budoucí kazatelé absolvovat tzv. roční
vikariát
. Pod vedením mentora - zkušeného faráře - se seznamují se sborovou praxí. Vikariát je doplněn čyřmi soustředěními, která se vždy zabývají jedním ústředním tématem (katechetické, homiletické, pastorační). Vikariát je ukončen písemnou prací a pohovorem před komisí, poté úspěšný kandidát obdrží dekret volitelnosti za faráře.

ČCE pověřila několik ze svých kazatelů **zvláštní duchovenskou službou** a vyslala je do práce

ve sdělovacích prostředcích (ČRo a ČT),
v nápravných zařízeních a v armádě
.

ČCE je členem **Světového reformovaného svazu** (od 1875), **Světové rady církví** (od 1948),

Konference evropských církví
(od 1957),
Leuenbergské konkordie
a
Světové federace lutherských církví
. V ČR je ČCE jednou ze zakládajících církví
Ekumenické rady církví
v ČR, usiluje o užší spolupráci evangelických církví. Se slovenskými i slezskými
evangelíky a s
Církví československou husitskou
má dojednání vzájemnosti ve službě, s
Římskokatolickou církví
má podepsán dokument o vzájemném uznání křtu. Ani v dobách totality nebyla ČCE opuštěna od sesterských evangelických církví v Evropě. Byly obnoveny kontakty s českými evangelickými sbory v Rumunsku, Jugoslávii a v Zelově (Polsko), nově navázáno spojení s českým evangelickým sborem v Bohemce na Ukrajině.

ORGANIZACE
ČCE **se spravuje podle zásad presbyterně - synodních** podobně jako většina evangelických církví ve světě. Základní jednotkou je
místní - farní sbor
, který má často i několik
kazatelských stanic
. Sbor si
volbou povolává svého kazatele
a
ze svého středu volí
osvědčené bratry a sestry za
presbytery

, kteří společně s kazatelem sbor spravují jako jeho
staršovstvo
. 258 sborů je rozděleno do
13 seniorátů
, které jsou spravovány seniorátními (čtyřčlennými, případně šestičlennými) výbory, volenými ve shromáždění seniorátu (
konventu
) zástupci všech sborů seniorátu. Seniorátními konventy volení poslanci (rovným dílem z kazatelů a presbyterů), senioři a
seniorátní kurátoři, členové synodní rady a zástupci Evangelické teologické fakulty
tvoří nejvyšší zákonodárné a řídící shromáždění -
synod
. Synod rozhoduje svým usnesením o církevních záležitostech (o zásadních otázkách dvoutřetinovou většinou) a volí i nejvyšší, šestičlenný správní orgán - synodní radu - se sídlem v Praze. K plnění svých úkolů zřizuje synodní rada ústřední církevní kancelář, kterou řídí vedoucí tajemník, potvrzený synodem.

Všechny správní orgány jsou voleny na 6 let a ve všech (kromě staršovstva farního sboru) je paritní zastoupení kazatelů a presbyterů. Představiteli na všech třech stupních jsou vždy jeden teolog a jeden laik: ve sboru je to kazatel a kurátor (presbyter), v seniorátu senior (sídlo seniorátu je vždy ve sboru, kde je zvolený senior farářem) a seniorátní kurátor, pro celou církev synodní senior a synodní kurátor. Funkce presbyterů je čestná, bezplatná. Funkce, které vykonávají kazatelé, jsou v seniorátním výboru a v synodní radě vedle jejich úvazku sborového. Jen synodní senior a duchovenští tajemníci kanceláře (stejně jako její laičtí zaměstnanci) jsou plnočasově v celocírkevní službě, synodní kurátor a jeho náměstkové na částečný pracovní úvazek.

ČCE vydává evangelický časopis **Český bratr** (třínedělník), Sbírku kázání pro čtené služby Boží, časopis pro mládež **Bratrstvo** , Katechetickou pomůcku a jiné příručky, určené především pro výchovu a vzdělávání.

Více na www.e-cirkev.cz .